Sergej Nikolajevič Lazarev
Sergej Nikolajevič Lazarev je praktický filozof, parapsycholog a badatel. Zabývá se zkoumáním zákonů duchovního života člověka a jejich vlivu na zdraví a osud.

Zajímá se o spojitost mezi vnitřním stavem duše člověka a jeho zdravím a osudem a mezi náboženským a morálním stavem lidstva a perspektivami jeho existence v moderním světě. V této oblasti objevil Sergej Lazarev empirickou metodou řadu posloupných zákonů, díky kterým dokázal vytvořit ucelený filozofický systém vnímání světa.
Tento systém je jedinečný mimo jiné také tím, že nám dává možnost se zorientovat jak v okolním světě, tak i v konkrétních životních situacích, neboť nám odpovídá na otázky kdo jsme, odkud jsme přišli a kam jdeme.

Více na www.sergej-lazarev.cza FB Sergej Lazarev – Diagnostika Karmy

Naše civilizace teď vchází do období velkých změn. Brzy se má zrodit civilizace nová. My budeme jinými lidmi – těmi, co zůstanou naživu. Jsme svědky velké globální krize a jsme na jejím začátku. Za rok nebo dva se podle odborníků Amerika zhroutí a tehdy začne skutečná, vážná krize. Bude to obrovský stres pro všechny.

Nyní tedy vcházíme do let, kdy nastane nepřetržitá stresová situace. A jestliže budeme na stres reagovat s pocitem strachu, odsuzování a nespokojenosti, všechno se to bude hromadit v našem podvědomí. Za pět až sedm let následkem toho můžou vypuknout nemoci i přírodní katastrofy, protože naše energie ovlivňuje Zemi.

Z toho, jak správně reagujeme na okolní svět, se vytváří náš budoucí osud a zdraví. Jak vnímáme svět, takový je náš vnitřní stav nejen duchovní, ale i fyzický. Celá Evropa a Amerika zoufale snaží najít východisko ze vzniklé situace. Proč kapitalismus selhal? Proč selhal volný trh? Proč se zhroutila plánovaná socialistická ekonomika? A nyní zaniká tržní hospodářství.

Politici, filosofové a zástupci náboženství setrvávají ve stavu obrovského stresu, neboť nevědí, jakým směrem se vydat, neví, co mají dělat. Už chápou, že tržní ekonomika začíná zabíjet civilizaci, ale nevidí žádné východisko. Existuje nějaká cesta z této situace? Existuje, ale oni ji nevidí, protože řešení může být pro mnohé politiky a ekonomy příliš neočekávané.

Jestliže se lidé budou navzájem podvádět, trh není možný. **Aby fungovala tržní ekonomika, musí se kontrolovat morálními zákony. Pokud není morálka, stává se tržní ekonomika nástrojem loupeže a násilí jednoho proti druhému.** Jestliže světový bankovní systém místo toho, aby živil a rozvíjel ekonomiku, začíná loupit, okrádat a zabíjet, je taková ekonomika odsouzena k zániku. Banky jsou totiž krevním systémem ekonomiky.
A pokud banky začínají porušovat morální zákony, ekonomika nevyhnutelně musí vést ke kolapsu či válce. Krize dnešní civilizace je krize tržní ekonomiky, která přivádí všechny lidí ke krachu.

Proč se hroutí tržní ekonomika?

Proč se nyní hroutí **tržní ekonomika**? Protože **v přítomném okamžiku je ve své podstatě nemorální. Hlavní, poslední nástroj záchrany naši civilizace je mravní kontrola nad trhem a nad plánováním. Jestliže lidi přestanou uctívat mamon, nebudou pro ně hlavní hodnoty jen peníze a blahobyt, sex a jídlo, ale morálka, láska a víra, tak civilizace přežije.**

Všichni víme, že teď světu nevládnou carové ani králové či prezidenti, ale finanční korporace. Obchodní korporace se zmocnily celého světa a ovládají prezidenty, vlády, krále… Mohlo by se zdát, že je jedno, kdo vládne – v čem je tedy rozdíl? Vysvětlím v čem: Např. Ludvík XIV. říkal: “Stát jsem já.” Čili král cítí, že stát je součástí jeho těla. Musí se postarat o stát a národ. Pokud se nebude

starat, stát zahyne spolu s ním. Cíl krále je zachránit stát, posílit ho a zajistit jeho přežití v budoucnu. Samozřejmě, že myslí i na sebe. Ale když bude myslet jen na sebe, stát zahyne a on pak zemře sám.

Prezident a vláda jsou v podstatě rovněž najatí proto, aby se postarali o stát. Ale jaké jsou cíle finančních korporací? Peníze a zase jen peníze. A do tohoto cíle není zahrnuté ani zdraví národa a jeho budoucnost, ani morální aspekty – není tam nic kromě peněz. Při takové orientaci nadnárodní korporace řídící státy je nevyhnutelně přivedou k zániku a rozpadu. Současná technokratická civilizace ztrácí morálku a víru.

Kristus řekl: “A také kvůli porušování mnohých zákonů v lidech vychladne láska.” Když odchází láska z duše, odchází i morálka. Duše začíná usychat a odchází i budoucnost. Potom zaniká stát, národ nebo i celá civilizace. Zpočátku umírá duše, potom umírá budoucnost, pak umírá tělo.

Neštěstí dnešní doby je, že lidé prakticky nechápou význam pojmů, jako je duše, láska, víra a morálka, protože věří, že duše je abstraktní pojem. A láska že je náboženský pojem. Morálka překáží toleranci a demokracii. Civilizace se potápí. Proč mluvím o civilizaci? Proto, že neexistuje žádný rozdíl mezi schématem umírání jednoho člověka, či skupiny lidí. Viděl jsem lidi, kteří měli vynikající fyzickou kondici, ale budoucnost už neměli. Ale pokud pochopili a chtěli se změnit, žili dál, pokud se nechtěli změnit, pak umírali – a je jedno jestli z důvodu nemoci nebo nehody.

Sdílet